

Sygn. akt I C 833/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maja Snopczyńska

Protokolant Anna Koziół

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą w G.

przeciwko D. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 833/15

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) w G. wniosła o zasądzenie od pozwanej D. B. kwoty 3.134,16 złotych z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w tym koszty zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa podniosła, iż dochodzona wierzytelność powstała w wyniku zwarcia przez pozwaną w dniu 16 lipca 2013r umowy pożyczki z SMS Kredyt Sp.j. w kwocie 2000 zł; pozwana pomimo precyzyjnie określonych zasad zwrotu pożyczonej kwoty nie wywiązała się ze zobowiązania; na podstawie umowy cesji wierzytelności z 29 sierpnia 2014r powód stał się wierzycielem pozwanego; na żadaną kwotę składają się należność główna – 1146,54 zł i 1839,56 zł należności uboczne w postaci odsetek od kapitału.

Wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świdnicy.

Strona powodowa po wezwaniu w trybie art. 505³⁷ kpc do uzupełnienia braków formalnych pozwu wykazała umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu strony powodowej i podtrzymała powództwo w pozwie złożonym na urzędowym formularzu.

Pozwana na rozprawie w dniu 16 września 2015 roku nie kwestionowała zawarcia umowy pożyczki, lecz podniosła, że mogłaby spłacać należność w ratach i że część należności już spłaciła, przedstawiając na tę okoliczność potwierdzenia przelewu.

W (...) SĄD USTALIŁ

NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

W dniu 16 lipca 2013 roku pozwana zawarła umowę pożyczki z (...) z o.o. SMS Kredyt SKA we W.. Pożyczkodawca udzielił pożyczki w kwocie 2.000 zł, termin spłaty ustalono na dzień 16 listopada 2015r. W §3 strony ustaliły, że kwota

oprocentowania pożyczki wyniesie 303,62 zł. W §4 wskazano, że całkowita kwota do zapłaty wynosi 5600,65 zł w tym 2000 zł kwota pożyczki, 2,46 zł opłaty za SMS, 303,62 zł odsetek i 3.297 zł prowizji za udzielenie pożyczki.

DOWÓD: umowa z 16 VII 2013r k. 11-14

Pismem z dnia 6 września 2013 roku pożyczkodawca zawiadomił pozwaną o cesji wierzytelności na rzecz strony powodowej.

DOWÓD: pismo z 6 IX 2013r k. 19

Pismem z dnia 8 grudnia 2014 roku strona powodowa wezwała pozwaną do zapłaty.

DOWÓD: pismo z 8 XII 2014r k.17-18

Pismem z dnia 7 stycznia 2015r strona powodowa jako aktualny pożyczkodawca wypowiedział umowę pożyczki.

DOWÓD: pismo z 7 I 2015r k.15-16

Pozwana spłaciła stronie powodowej kwotę 2.607 zł, zaś pierwotnemu wierzycielowi – 200 zł.

DOWÓD: potwierdzenia przelewów k. 31

W TAK USTALONYM STANIE FAKTYCZNYM

SĄD ZWAŻYŁ:

Powództwo jest bezzasadne.

Strona powodowa dochodząc kwoty żądanej pozwem podnosiła, iż na podstawie umowy przelewu wierzytelności przejęła od z (...) z o.o. SMS Kredyt SKA we W. wierzytelność wobec pozwanej wynikającą z zawartej umowy pożyczki.

Zgodnie z treścią art. 720 kc przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy. Szczegółowo prawa i obowiązki stron zostały uregulowane w umowie pożyczki z dnia 16 VII 2013 roku. Ponieważ pozwana nie wywiązała się ze spłacenia wszystkich rat umowa została wypowiedziana. Pozwana nie kwestionowała ani faktu zawarcia umowy pożyczki z z (...) Sp z o.o. SMS Kredyt SKA we W. ani okoliczności, że pożyczki nie spłaciła w całości, ani cesji wierzytelności. Podniosła natomiast, że częściowo spłaciła pożyczkę.

Strona powodowa wskazała, że na żądaną kwotę składa się należność główna – 1146,54 zł i 1839,56 zł należności uboczne w postaci odsetek od kapitału. Strona powodowa zgodnie z treścią art. 6 kc powinna wykazać zasadność roszczenia. Pozwany wprawdzie nie kwestionował faktu zawarcia umowy pożyczki, lecz nie jest to tożsame z uznaniem powództwa. Z treści umowy pożyczki wynika niewątpliwie obowiązek zwrotu kwoty 2000 zł kwota pożyczki, 2,46 zł opłaty za SMS, 303,62 zł odsetek i 3.297 zł prowizji za udzielenie pożyczki (§ 4).

Wskazać należy, że naliczenie w umowie prowizji w kwocie 3.297 zł budzi poważne wątpliwości w świetle przepisów o zobowiązaniach umownych i ochronie konsumenta przed niedozwolonymi klauzulami umownymi. Zgodnie bowiem z treścią art. 385¹ § 1 k.c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem nieuzgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy; nie dotyczy to postanowień określających główne świadczenia stron, w tym cenę lub wynagrodzenie, jeżeli zostały sformułowane w sposób jednoznaczny.

Z przedłożonej umowy wynika, że na całkowity koszt pożyczki składał się kapitał w kwocie 2.000 zł, 2,46 zł opłaty za SMS, 303,62 zł odsetek i 3.297 zł prowizji za udzielenie pożyczki; tak określona prowizja przekracza sumę pożyczki i odsetek. Tym samym ustalone warunki umowy, bez wskazania, czym w istocie jest prowizja i z czego wynika jej

wysokość pozostają w sprzeczności z dobrymi obyczajami i naruszają interes pozwanej. Kwota ta nie jest głównym świadczeniem, więc pozostaje poza wyłączeniem wynikającym ze zdania drugiego powołanego wyżej przepisu. Jej ocena w świetle warunków umowy prowadzi do wniosku, iż narusza klauzulę dobrych obyczajów. Zaznaczyć należy, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów stale piętnuje generowanie dodatkowych kosztów stosowane przez podmioty udzielające pożyczek, gdyż koszty te nie odzwierciedlają faktycznie poniesionych kosztów obsługi pożyczki.

Powyższe nakazuje uznać, że kwota 3297 zł (provizja) nie może być skutecznie dochodzona od pozwanej.

W związku z powyższym skoro strona powodowa żądała zapłaty kwoty 3134,16 zł, zaś dokonując rozliczenia pożyczki strona powodowa uwzględniła kwotę 3.297 zł to uznać należało, że pozwana spłaciła już należność wynikająca z umowy (skora kwota, którą zobowiązana była zwrócić musi zostać pomniejszona o 3.297 zł).

Ponadto z treści umowy wynika, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty 2.306 zł (gdy pominię się 3.297 zł prowizji), zaś kwota zapłacona przez pozwaną przekracza tę należność (wplacono 2807 zł).

Na marginesie zauważyć należy, że w związku z powyższymi rozważaniami oświadczenia pozwanej, że mogłaby spłacać należność w małych ratach nie można uznać za skuteczne uznanie powództwa. Zgodnie bowiem z treścią art. 213 § 2 k.p.c. sąd nie jest związany uznaniem powództwa, jeżeli jest ono sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze na podstawie powołanych przepisów powództwo oddalono.